

ÚR SÝRIA TIL FØROYA

hjálp til á sjúkrahúsinum. Serliga fingur vit nógvar kvinnur inn at hjálpa til, tí ein stórir partur av kvinnunum har sita tær bara heima. Eg upplærði nakrar av hesum kvinnunum til at gera tað arbeiðið, sum sjúkrarøktarfrøðingar gera, tað vil siga, eg lærði tær at leggja dropp, taka blóðroyndir og so framvegis, greiðir Haifaa Awad frá og leggur afturat, at hesar kvinnurnar arbeiddu vanliga einar 18 tímar um samdøgrið.

Javnan hendi tað, at fólk, sum høvdu tilknýtið til harðrenda stýrið hjá forsetanum Assad, komu á sjúkrahúsið við ógvusligum skaðum. Hóast Haifaa Awad hevur valt síðu og hevur

stuðlað kollveltingini frá fyrsta degi, hugsaði hon ongantíð, at hon ikki vildi hjálpa teimum fólkunum, ið stuðlaðu Assad.

- Líka mikið hvør tað var, sum kom inn, gjørdi eg mítt arbeiði. Eg skal veita fólki hjálp, ið hava tørv á tí, og geri eg ikki tað, haldi eg ikki læknaeftir. Ta einu ferðina upplivdi eg, at ein maður, ið var illa særður, kom á sjúkrahúsið, og tá vit kliptu skjúrtuna upp, sóu vit eina tatovering við orðunum “assad forever”. Starvsfelagi mín, sum júst hevði upplivað eitt bumbuálop, valdi tá at steðga við at veita hjálp. Tað beyð honum ímóti. Ein annar starvsfelagi kom

ístaðin at hjálpa mær. Sjálv hevði eg tann hugburðin, at læknaarbeiðið skal gerast, og so kanst tú kjakast um politikk aftaná.

Tíð til at hugsa

Tá tíðin sum sjálvboðin lækni í Sýria var av hjá Haifaa Awad, fór hon til Danmarkar, har hon var í eina viku, áðrenn leiðin gekk til Føroya.

- Tað var ein rættiliga strævin vika, tí eg gjørdi ikki nóg annað enn at prátta við journalistar, sum vóru áhugaðir í at hoyra meira um dagbøkurnar, eg hevði skrivað, og annars um tað eg hevði sæð í Sýria, fortelur Haifaa Awad.

Tá tann heldur rokuta vikan í Danmark var av, fór

Haifaa Awad til Føroya, og 1. september byrjaði hon á medisinska deplinum á Landssjúkrahúsinum. Sum nýútbúgvin lækni er vanligt at vera á sokallaðum turnus, har mann er í starvsvenjing á ymsum deildum.

- At eg skuldi til Føroya, tá summarfrítíðin var av, var avgjørt, langt áðrenn eg fór til Sýria. Eg eri ótrúliga glað fyri, at eg eri komin higari, tí eg havi fyrri neyðini at kunna taka mær av løttum og líka sum hava tíð til at hugsa um tingini. Og tað kann eg her, fortelur Haifaa Awad.

- Serliga ta fyrstu tíðina, eg var á Landssjúkrahúsinum, samanbar eg ofta umstøðurnar her við umstøðurnar á sjúkrahúsinum í Sýria. Tað

geri eg onkuntíð framvegis, men tað er ivaleyst natúrligt, sigur Haifaa Awad.

Sjálv heldur hon seg hava tað gott sálarliga, eftir at hon er komin úr Sýria.

- Onkursvegna havi eg ikki havt tíð til at fyrihalda meg til alt tað, eg havi upplivað, meðan eg arbeiddi á sjúkrahúsinum í Sýria, men eg havi tað gott og merki, at síðani eg kom til Føroya eri komin eitt sindur meira niður aftur á jørðina, um mann kann siga tað so, sigur Haifaa Awad, sum sigur seg arbeiða við sær sjálvari og øllum tí ræðuliga, hon hevur sæð, við at tosa opið um tað.

- Eg eri í fjølmíðlunum og fortelji um mínar upplivingar aftur og aftur. Harafturat ro-

yni eg annars bara at venda tað til nakað positivt og hugsi, at eg sum lækni havi møguleika at fortelja hesar søgurnar úr Sýria. Kanska fólk hava torført við at identifisera seg, men tað hjálpir, at ein danskur lækni hevur verið har, sigur Haifaa Awad, sum sigur seg stórtíðast í Føroyum.

- Onkur hugsar kanska, at eg hevði gjørt meira nyttu í Sýria, men alt er relativt. Læknaarbeiðið her skal ikki undirmetast, og eg haldi, at eg eisini kann gera ein mun her.

Til ber at lesa dagbøkurnar úr Sýria á heimasíðuni www.information.dk/dagbog